

ninger for å forstå teksten som noe annet enn en historie. For dem er mammas eller pappas sykdom noe som er der – forklaringer om årsaker, symptomer etc. blir uvesentlig. For større barn er teksten lett forståelig, men disse vil kanskje synes at illustrasjonene er barnslige og teksten for overfladisk? Min egen åtteåring syntes det var morsomt at mamma fikk en «småbarnsbok» i posten, og kikket på den med interesse. Det var ingen tvil om at innholdet var lett forståelig, men hva så? Behovet for å «forstå» mekanismene bak sykdommen var åpenbart ikke til stede – og jeg vil tro hun er representativ for aldersgruppen.

Gjennomgående er språket enkelt og lettfattelig, men noe glipper. Verken urin eller infeksjon er vanlige begreper for barn, det skulle vært brukt andre ord.

La likevel ikke dette overskygge det prisverdige i at noen har tatt initiativ til lettfattelig informasjon om sykdommen for barn – noe tilsvarende finnes så vidt jeg vet ikke per i dag. Tilbakemeldinger fra pasientene vil vise om boken er nyttig. Jeg akter – trass i mine betenkeligheter – å anbefale boken til mine pasienter som sliter med å gi informasjon til barna.

Elisabeth Gulowsen Celius

Nevrologisk avdeling
Ullevål universitetssykehus

Statistikk – morsomt og forståelig!

Gunnar G. Løvås

Statistikk for universiteter og høyskoler

2. utg. 489 s, tab, ill. Oslo: Universitetsforlaget, 2004. Pris NOK 469

ISBN 82-15-00224-2

La det være sagt med en gang – dette er ikke en lærebok i medisinsk statistikk. Derimot er det en usedvanlig god innføring i elementær statistikk for en som er interessert i noe mer enn en «kokebok».

Forfatteren sier

i forordet at han har skrevet boken fordi han synes statistikk er et nyttig og spennende fag, og han lykkes godt i å bringe sin entusiasme videre til leseren. Faget presenteres på en slik måte at man ikke kan unngå å oppdage at statistikk både er morsomt og nyttig – og mulig å forstå.

Utover en innledning som dekker viktige begreper og beskrivende statistikk utgjør fire av kapitlene det Løvås har valgt å kalle fagets kjerne: Sannsynlighetsregning, stokastiske variabler, sannsynlighetsmodeller (fordelinger) og estimering og hypotesetesting. Det meste av stoffet, kanskje

med unntak av introduksjonen til hypotesetesting, er fremstilt enkelt og forståelig.

Løvås bruker en rekke allmenne eksempler og evner å få leseren med på å fortolke data. Siste del av boken dekker regresjon og forskjellige standardmetoder til sammenlikning av grupper; t-tester, variansanalyse, ikke-parametriske metoder og analyse av krystabeller. Kvalitetsstyring og simulering er også inkludert.

Stoffet presenteres ryddig – med gode illustrasjoner, bokser med hovedbudskap, et begrenset antall formler, oppsummeringer i slutten av hvert kapittel og et stort antall regneoppgaver. I tillegg vises kommandoer og utskrifter fra tre alminnelig brukte programmer; Excel, Minitab og SPSS.

Er altså dette den statistikkboken man skal velge? Det avhenger av hva man ønsker å lære – i generell statistikk er den svært god. Samtidig er en av dens svakheter at den ikke er knyttet opp mot anvendelse i et bestemt fagområde. For dette forum er forfatterens mangel på innsikt i medisinsk forskning og fraværet av relevante eksempler for lesere med medisinsk bakgrunn et minus. Det forhindrer ikke at medisinerne som ønsker å lære grunnleggende statistikk vil kunne ha stor nytte av boken. For lesere som virkelig vil forstå statistikk er den et utmerket supplement til lærebøker med fokus på medisinsk forskningsmetode.

Eva Skovlund

Avdeling for statistikk
Institutt for medisinske basalfag
Universitetet i Oslo